

[Himmelstrup.]

dringsforslag. Da det drejer sig om saa stort et Antal som et halvt Hundrede, kan de ikke blive Genstand for Omtale alle sammen. Det vil Tiden ikke tillade. Hertil kommer, at mange af dem er af teknisk Karakter. I Betænkningen findes tillige en Redegørelse for hvert enkelt af de stillede Ændringsforslag. En mundtlig Omtale kan derfor ikke undgaa at gentage noget af det, der allerede som Begrundelse findes anført i selve Betænkningen.

Jeg vil henlede Opmærksomheden paa Ændringsforslag Nr. 5 til § 5, der jo findes i Afsnittet om, hvorledes Formuen paa Sluttidspunktet opgøres, for saa vidt angaar den faste Ejendom. Hovedregelen i det oprindelige Lovforslag er, at den 9de almindelige Ejendomsskyldvurdering fra Efteraaret 1945 skal lægges til Grund; men som en meget betydningsfuld Modificering af denne Hovedregel lægges der et Loft over Stigningen, hvorved Slutformuen paa dette Omraade kun kan blive Vurderingssummen i 1936 med et Tillæg af 20 pCt., hvis Ejendommen i Henhold til Indledningen i Lovforslagets § 5, 1), 3die Stykke tilhørte den afgiftspligtige allerede paa Basistidspunktet i 1939.

Ændringsforslaget under Nr. 5 gaar videre; det gaar ud paa, at hvis Ejendommene er erhvervet i Stigningsperioden, bliver det Erhvervelsessummen med et Tillæg af 20 pCt., der kommer til at indgaa i Slutformuen. Hvis Ejendommen er blevet omvurderet i Stigningsperioden, bliver det Vurderingssummen til den nye Ejendomsskyld med et Tillæg af 20 pCt., der indgaar i Slutformuen.

20 pCt.-Regelen, altsaa „Loftsregelen“, som den kaldes i Bemærkningerne, kom efter Forslaget ikke til Anvendelse paa Ejendomme, hvis Grundværdi oversteg 2 000 Kr. pr. ha og beløb sig til mere end 50 pCt. af den samlede Ejendomsskyld. For at faa en Ændring i dette Forhold er der blevet fremsat indtrængende Henstillinger navnlig fra Gartnerierhvervet i Københavns Omegn, hvis Ejendomme er blevet stærkt opvurderet ved Ejendomsskyldvurderingen i 1945, fordi de i meget stor Udstrækning er vurderet som Byggegrunde og derfor har en Grundværdi over de 2 000 Kr. pr. ha. Der er sket Henvendelse om, at „Loftsregelen“ maatte komme til Anvendelse her, og det er opfyldt derigennem, at denne Regel er blevet udvidet til ogsaa at omfatte saadanne Ejendomme, naar de hovedsagelig udnyttes erhvervsmæssigt til Gartneri. Jeg ønsker at understrege, at det utvivlsomt er en meget betydelig Indrømmelse, der her er gjort

Gartnerierhvervet, navnlig i de store Byers Omegn.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 6 har ogsaa Relation til de faste Ejendomme. Formaålet med dette Ændringsforslag er at ramme de sikkert meget talrige Forsøg, der i de senere Aar er gjort paa at unddrage sig den almindelige Formuebeskatning ved at købe en fast Ejendom. Saadanne Køb er i Stigningsperioden i saa godt som alle Tilfælde sket til Priser, der laa betydeligt over Ejendomsskyldvurderingen og sandsynligvis ogsaa laa betydeligt over den sidste Ejendomsskyldvurdering i 1945.

Den Bestemmelse, der nu er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 16 til § 6, gaar ud paa, at saafremt Ejendommen kommer til at staa Køberen i en Sum, der overstiger Ejendommens Vurderingssum, ved den 9de almindelige Vurdering i 1945 med mere end 10 pCt., dog mindst 40 000 Kr., skal Halvdelen af det overskydende Beløb tillægges ved Opgørelsen af Slutformuen.

Til § 5 er der endvidere nogle Ændringsforslag, jeg gerne vil nævne, fordi de ogsaa er Udtryk for Udvalgets Imødekommenhed over for Erhvervslivet.

Der er Ændringsforslag Nr. 6, som gaar ud paa, at Skibe i Slutformuen kun skal optages til 50 pCt. af Salgsværdien paa Sluttidspunktet, medens Lovforslagets Bestemmelse paa dette Omraade gaar ud paa, at de skal optages til 75 pCt. af Salgsværdien. Mod disse 75 pCt. protesterede Skibsfarten meget hurtigt. Allerede inden Lovforslaget havde været til første Behandling her i det høje Folketing, forelaa der Protester fra Erhvervet, og som man vil huske, antydede den højtærede Finansminister allerede ved Sagens første Behandling, at det var hans Hensigt at foretage Ændringer paa dette Omraade, og det er altsaa det, der er sket.

Endvidere vil jeg gerne nævne Ændringsforslag Nr. 9, ogsaa til § 5, hvorefter Beløb, som af visse Erhvervsgrupper i Krigstiden er henlagt og baandlagt til Vedligeholdelse, til Reparationer, som det maaske paa Grund af Materiale mangelen ikke har været muligt at faa gennemført under Krigsperioden, eller til Fornylse af Varelagre, og som efter Lovforslaget skulde medtages i Slutformuen til 75 pCt. af deres Værdi, nu nedsættes til 60 pCt. Det er ogsaa en meget betydelig Indrømmelse; Udvalget har gjort den efter Henstilling fra forskellige Erhvervsgrupper, der under Fremmøde klarlagde deres Syn paa Sagen.

Der findes endnu et Ændringsforslag til § 5, nemlig Nr. 10, som angaar Fast-